

Traag met de toeters

GENT — Het Lokaal en Experimenteel Festival, te Gent georganiseerd door de Stichting Logos, opende woensdagavond met een tocht op de Leie van de Klankboot. Godfried-Willem Raes bedient de akoestische reaktiemotor, bestaande uit een uiterst lawaaierige kollektie, anarchistisch gestemde klaksons. Hoe luider de toet, hoe hoger de snelheid van de boot. Soepaan-klaksons sturen de boot naar rechts, de bas-kollega's

zorgen voor de afwijking naar links. Doordat de twee inzittenden niet genoeg gewicht in de boot legden, spuwden de meeste toeters hun gezang boven water uit. Joris De Laet was dan ook gedwongen dit staaltje van hoogtechnologisch avantgardistisch vernuft manueel bij te springen met de roeispaan om toch vooruit te komen.

(osk/foto HENDRYCKX)

Een primeurtje voor kunstminnaars

20/07/87

Logos (het laboratorium voor avant-gardemuziek) laat autoklaksons in regenwater blubberende en toerende geluiden produceren.

Logos lef-festival ingetoeert op de Leie

Tot 15 augustus organiseert Logos, een stichting die zich bezighoudt met het maken en promoten van experimentele muziek, een 'Lokaal en experimenteel Festival'. Dit derde Lef-festival stak gisteren letterlijk van wal met de tewaterlating van de klankboot.

DE stichting Logos houdt zich bezig 'de opbouw van een kreative muziekcultuur als tegenwicht voor de algemeen gangbare opvatting over muziek als ontspannend konsumptiemiddel' aldus het Logosblad. Door middel van alternatieve instrumentenbouw, waarbij de meest vreemde elementen met elkaar gekombineerd worden met het doel muziek voort te brengen, vormingswerk allerhande en natuurlijk optredens (meestal van het Logos-duo Godfried Willem Raes en Moniek Darge maar ook van aanverwante geesten) trachten zij de experimentele en avant garde muziek ruimere bekendheid te geven. Zij traden o.a. op in Canada, Australië en Amerika. De activiteiten van Logos staan dit jaar in het teken van 'de openbaarheid, het publieke, de straat en de bijzondere akoestische ruimtes'. De optredens of beter, performances in het kader van het festival, hebben plaats in wel zeer onorthodoxe ruimtes: de ruines van de Gentse St-Baafskabdij, de leegstaande UCO fabriek aan de opgeëistenlaan, de tunnel aan het eind van de Norbert Rousseau-laan in het Cittadelpark, de kiosk in hetzelfde Cittadelpark. Woensdag om 15 uur werd de klankboot, onder de verbaasde ogen van nietsvermoeidende toeristen en argeloze stadsgenoten, tewatergelaten op de Graslei. De boot, een kleine reddingsloep, behangen met toeters die elektronisch in werking kunnen worden gesteld, trakteerde de toevallige voorbijgangers op een wel heel bijzonder concert. Samen met de toetuip, een ander vreemdsoortig fietsinstrument voortgesproten uit het gelukkig gestoorde brein van Godfried-Willem Raes en gevolgd door een rubber sloepje waarop een overture voor 2 tuba's ten beste werd gegeven,

werd Gent op zeer originele wijze in zijn zomerslaap gestoord. Raes: 'Volgens mijn berekeningen moet de sloep varen door de luchtstoten van de toeters. Een boot gedreven door muziek als het ware'. Er kwam echter een roeispaan aan te pas om de tocht van de Graslei naar de Voorhoutkaai nog op dezelfde dag tot een goed einde te brengen. Met luid getoeter, geloei en getromp werd vervolgens ruchtbaarheid gegeven aan de opening van het Lef-festival. U bent bij deze verwittigd. De juiste data en uren van de optredens vindt u terug in de regionale agenda ergens op deze pagina. (HVK)

Godfried Willem Raes op zijn klankboot gedreven door muziek. (Foto MIX)

De toetuip: een vreemdsoortig fietsinstrument brengt leven in de stilte Gentse straten. (Foto MIX)

teaterproductie op de proppen. volop aan de slag.

producent Guy Baguet op rustig ter plekke bedenken."

"kozen. En voor je het me vraagt. najaar." (KVK)

LEF, een ode aan de kreatieve vindrigheid

In kinderschoenen groeien onstuimbare tenen

Woensdag 12 augustus, eerste dag van het Lotaal en Experimenteel Festival. Aan de Graslei werden we gekonfronteerd met de Kankboot van Godfried-Willem Raes en Joris De Laet; in de Sint-Baafsabdij maakten we kennis met Abbeyounds van Moniek Darge, Bop till it's burried van Guy De Bièvre en J.E. op 78 toeren.

Die Kankboot wordt aangevaren door enkele tientallen klaksons en sputtuur lawaai als een speedboot. Godfried-Willem Raes bestuurt de sonore bom met behulp van een computer. Ondanks de kilo's decibels die de toeters uitbraakten, kwam de Kankboot slechts tergend langzaam vooruit. Door de kleine diepgang, mondten veel toeters boven het water uit, waardoor hun energieke trillingen weinig stuwend respons kregen van het Leiewater. Van daar dat energiebron Joris De Hallatie, met gespierde slaven-

gen met de peddel. Onder grote belangstelling van het "en passant" met dit oorverdovend staal van nautisch vernuft gekonfronteerde publiek, dreven bijna eenheden fantasie in hun notodop langzaam naar de thuishaven, de Kongosstraat.

Zelfs aan de einder vergingen de avontuurlijke fantasiën in de avonduren in stilte.

Drie activiteiten vonden 's avonds plaats in de prachtige ruine van de Sint-Baafsabdij. In de refter bracht Moniek Darge met haar environment een rituele ode aan de sereniteit van deze ruimte. Witte draden, rode kaarsen, op tape geregistreerde omgevingsgeluiden en kom-

putting stijgt, daalt de precisie en de slagkracht. De eigenlijke zin van die chaos aan het einde van de schepping, is ons echter ontgaan.

J.E. had, vermomd als shorts en badhanddoek, bezit genomen van het 12de-eeuwse lavatorium. Op 78-toerentocht leidde hij het publiek naar de waterput-met-ingebouwde-luidspreker, en van de ene naar de andere kant van zijn schaakbord. Met door sentiment overvloedige oldies pollueerde deze toerist-artiest op een minzaam maar efficiënt ludieke manier, de rust van deze geruïneerde oaze aan de rand van de binnestad. (OSK)

ZZG/Koenhuijzen

Trek in een portie verruimd auditief bewustzijn?

LEF in alle toonaarden

GENT — Van 12 tot 15 augustus slaat het derde LoKaal en Experimenteel Festival (kortweg LEF) toe op het water, in het park, in het stadscentrum, en in de Sint-Baafsabdij. LEF wordt georganiseerd door Stichting Logos en alle projecten staan dit jaar in het teken van de openbaarheid, het publieke, de straat en biezondere akoestische ruimten. Op het programma soundscapes, performances, klankinstallaties en improvisatie: veelkleurige vlaggen die een al even bonte auditieve en visuele lading dekken.

Twee eigenschappen hebben alle LEF'ers gemeen: ze zingen zoals ze gebekt zijn en steeds in niet-alledaagse toonaarden. Zo wil elk op zijn manier, de een al wat luider en opvallender dan de ander, bewustzijnsprinkels uitzenden die verondersteld worden bij te dragen tot een verruimde sensibiliteit voor de akoestische identiteit van bepaalde omgevingen. De volledige festivalkalender ziet er als volgt uit.

Woensdag 12 augustus, van 15 tot 17 u., op de Leie (Sint-Michielsbrug tot Oudburg): de Klankboot van Godfried-Willem Raes.

Zware klaksons en scheepshoorns vormen de akoestische reaktiemotor van de Klankboot. De klanken die zij onder water uitstoten, stuwen het gevarte voorwaarts doorheen de woeste baren. Hoe luider de toet, hoe hoger de snelheid van de boot. Sopraan-klaksons sturen de boot naar rechts, de bas-kollega's zorgen voor de afwijkingsnaar links. Het klinkende resultaat kan zowel boven als onder water — opgelet voor de inktvissen — ten zeerste gewaardeerd worden. Snorkels zullen aan de moedigen te huur aangeboden worden. De tocht met de Klankboot wordt voorafgegaan door een optocht met de Toetkuip, dwars door Gent, van de Kongostraat op naar de Gentse Kongo-stroom, de Leie.

Paters

Om 20 u., in de Sint-Baafsabdij, Abbeysounds, een environment van Moniek Darge; *Bop till it's burried*, van Guy De Bièvre.

Abbeysounds vormt een rituele ode aan de sereniteit van de 12de-eeuwse Romaanse abdijrester. De hypnotische geluiden van die ruimte, met hun repetitief karakter en natuurlijke nalgalm, worden, samen met de verbale impressies van diverse bezoekers en geregistreerde omgevingsgeluiden, verwerkt tot een soundscape-installatie. Getallenmagie, vuur, licht, lucht, water en steen vormen de belangrijkste ingrediënten van dit project. De bezoekers van Abbeysound worden uitgenodigd die elementen alchemisch te verwerken tot een fascinerend nieuw patroon.

„Bop till it's burried” vindt plaats in open lucht. Drie tot vijf spelers leggen een vooraf uitgestippeld trajekt af en kloppen intussen 70 keer een paal in de grond. Het ritme van de hamerlagen staat genoteerd op 70 stukjes karton. De fysieke conditie van de uitvoerders is in belangrijke mate bepalend voor het sonore eindresultaat.

Piep

Donderdag 13 augustus, vanaf 20 u., in de UCO-fabriek „de Hemptinne”, Opgeëistenlaan. *Building A noise*, van en door José Van Den Broucke; piepschuimkonstrukties bespeeld door George Smits.

Bij „Building A noise” (Een geluid bouwen) staat de performer tussen een roos en twaalf op elkaar gestapelde bouwstenen. De roos is gegroeid en verhandeld. De stenen zijn gekocht en afgehaald op het bedrijf waar de vader van de performer overleed tijdens het verrichten van fysieke loonarbeid. De dood van de vader en het uitvoeren van de performance hebben als datum 13 augustus. Tussen het start- en stopsein verloopt de performance als een ritueel van

steeds herhaald opstapelen en omverwerpen van de materie. Geluid wordt aandachtig geregistreerd en ontwerkelijk teruggegeven aan de audio-ruimte. De performance wil de toeschouwer een beleef-moment aanbieden waarin hij/zij al dan niet het eigen verhaal van verlangen en vermoeidheid kan plaatsen.

George Smits is geobsedeerd door de versterkende akoestische eigenschappen van piepschuim. Piepschuim is goedkoop, makkelijk hanteerbaar, en men kan er prima resonantiekasten mee bouwen. Piepschuim in combinatie met hout (bamboe), metaal (snaren en vieren) en glas geeft het ontstaan aan indrukwekkende klankskulpturen.

Vrijdag 14 augustus, om 17 u., EGW-gebouw, Wilsonplein. slagwerkinstallatie van Dirk Wauters. Vanaf 20 u., in de “tunnel” van het Citadelpark, twee klankperformances: *The great crate crash*, van Guy De Bièvre, *Dessert/Desert*, van Jonas Wille.

Dirk Wauters integreert beeldhouwen en musiceren in zijn slagwerkinstallaties, grote metalen konstrukties, die de uitvoerder als een kooi omsluiten. Op zijn programma staat een konfrontatie „à l'improviste” met de architectuur van het EGW-bouwwerk.

„The great crate crash” wordt uitgevoerd door vijf spelers, in het bezit van 76 lege houten kratten en een twintigtal verse grassprieten. Vier grasblazers, elk achter een muur van 19 kratten verborgen, nemen het op tegen een krattenklopper. De grasblazers stoppen pas met blazen als de kratten zijn verdwenen en het publiek er helemaal door omsingeld is.

„Dessert/Desert (versus: l'art de la table)” is een performance in tien taferelen. Alleen God weet wat Jonas Wille zal uitspoken.

Zaterdag 15 augustus, vanaf 15 u., in het Citadelpark: improvisatie door het Brusselse VAN-

trio (op de kiosk); *Rumming Drunners*, van Guy De Bièvre (in het openluchteater).

Jean Michel Van Schouwburg, gitaar, Daniël Van Acker, contrabas en Kris Vanderstraeten, slagwerk, vormen het VANTrio. Samen produceren zij rasechte vrije improvisatiemuziek. Geen toegevingen, geen vaste structuren en zeker geen partituren: alles wordt op het moment zelf interactief in elkaar geslagen, geplukt en gestreken. Die subtiele muziek vergt aandachtige oren.

„Rumming Drunners” is een ingewikkelde muzikale estafetloop. Slaginstrumenten hangen hoog boven de grond aan twee waslijnen. Van de uitvoerders wordt verwacht dat ze heen en weer lopen en op het juiste moment de juiste sprong maken en het juiste ritme op het juiste instrument kloppen. De fysieke paraatheid van de uitvoerders is ook hier in belangrijke mate de maat van alle dingen, zeker de ritmische.

Doorlopend te bewonderen: Halte, van Godfried-Willem Raes (tramhalte Gravensteen, do-vrij-zat, van 14 tot 17 u.); Street Music, van Eric De Visscher (winkelcentrum binnenstad, woe-do-zat, van 10 tot 13 u.); Abbeysound, van Moniek Darge (Sint-Baafsabdij, woe-do-vrij-zat, van 9 tot 12 u. en van 13 u. 30 tot 17 u.).

De openluchtinstallatie Halte laat u op een veilige manier, via een oorprotese, luisteren naar het geluid van de aanstormende trams en Indianen.

Straatmuzikanten worden zeldzaam; in de straten heerst de uniforme banaliteit van Muzak. Street Music stelt die toestand op een paradoksale wijze en vrij onopvallend in vraag.

Het merendeel van de LEF-manifestes kan gratis worden bijgewoond. Voor een bezoek aan de Sint-Baafsabdij betaalt men 40 fr. De toegangsprijs voor de performances in de UCO-fabriek bedraagt 150 fr. (reductiehouders betalen 100 fr.). (OSK)